

Posudek školitele

na disertační práci JUDr. Jiřího Krupičky

Trestněprávní a kriminologické aspekty internetové kriminality

Předložená disertační práce o rozsahu 164 stran textu je napsána na aktuální téma. Internetová kriminalita je relativně novým druhem trestné činnosti, který způsobuje stále vyšší škody a nemajetkové újmy a silně zasahuje do mnoha právních statků chráněných trestním právem. Internetovou kriminalitu je možné považovat za druh majetkové kriminality, hospodářské kriminality, je součástí organizované kriminality. Internetovou kriminalitou je možné porušovat řadu trestných činů obsažených v různých hlavách zvláštní části trestního zákoníku. Jakkoli se veřejnost internetové kriminality příliš neobává, vedena naivní představou, že vlastně o nic nejde, když se to neodehrává v „reálném“ světě, společenská závažnost internetové kriminality je mimořádná. Proto také vyvolává oprávněnou pozornost nauky i praxe trestního práva, která při jejím postihu nebývá jednotná. Závažnost tématu v České republice je umocněna ještě provedenou rekodifikací českého trestního práva hmotného, jehož výrazem je nový trestní zákoník přijatý v roce 2009.

Disertační práce vznikla v doktorském studijním programu Veřejné právo III.

Autor vychází z dostatečného počtu odborných literárních pramenů, s kterými kreativně pracuje. Povaha tématu si vyžadovala použití především zahraniční literatury, což doktorand dokládá reprezentativním seznamem použitých odborných pramenů. V práci použil adekvátních vědeckých metod. Práce přináší nové poznatky a rozvíjí dosavadní bádání v oblasti trestního práva hmotného a kriminologie.

Disertační práce se skládá ze čtyř částí, které na sebe logicky navazují: Prvá část je orientována kriminologicky a autor v ní charakterizuje kriminologické a sociologické souvislosti internetové kriminality a poukazuje na její zvláštnosti. Zabývá se také v obecné rovině problémem společenské škodlivosti tohoto druhu kriminality. V druhé části své práce doktorand rozebírá jednotlivé druhy internetové kriminality (porušování autorských práv, hackerství, phishing etc.). Třetí část nabízí čtenáři úvahy a náměty ke zdokonalení právní úpravy ochrany před internetovou kriminalitou a čtvrtá část obsahuje srovnání s cizí právní úpravou (slovenskou, švýcarskou, německou).

Ve svých závěrech správně poukazuje na úlohu prevence při zamezování internetové kriminality, která se jeví jako důležitější než použití represivních nástrojů.

Právně juristický rozbor považuji za dostatečný, podrobný i obecně srozumitelný. Zvláště je třeba upozornit, že práce má interdisciplinární charakter a že při výkladu terminologie internetové kriminality se autor musel vypořádat nutně i s určitými technickými a technologickými souvislostmi tohoto specifického druhu kriminality.

Práci zhodnocuje živý styl, kterým je práce napsána, i kultivovaný jazyk.

Není účelem posudku školitele zevrubně hodnotit předloženou práci. Její přednosti i nedostatky jistě odhalí recenzní posudky oponentů. Jako školitel jen mohu uvést, že JUDr. Jiřího Krupička odvedl kus poctivé vědecké práce a jeho předložené dílo splňuje podle mého názoru všechny předpoklady k ústní obhajobě. Po jejím úspěšném průběhu doporučuji udělení titulu PhD.

V Praze 18. září 2012

Prof. JUDr. Jiří Jelínek, CSc.,
školitel